

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/82/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711204605
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3711204605.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, v právnej veci žalobkyne H. X., nar. XX. XX. XXXX, invalidnej dôchodkyne, bytom D. XXX, právne zastúpenej JUDr. Františkom Michalcom, advokátom Advokátskej kancelárie, ul. Sládkovičova 2545, Považská Bystrica, proti žalovaným: 1/ N. L., nar. XX. XX. XXXX, robotníkovi, bytom W. XXX/XX, L. X. a 2/ KOOPERATIVE poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, v konaní o zaplatenie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný v 2. rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 7.446,90 €, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 318,72 € a do rúk právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Františka Michalca náhradu trov konania a právneho zastúpenia 1.780,79 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu proti žalovanému v 1. rade z a m i e t a .

Žalovanému v 1. rade náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobkyňa požiadala súd, aby zaviazal žalovaných zaplatiť jej sumu 7.446,90 €, titulom 50 % zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela dňa 18.11.2008, sumu 318,72 € za náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku a náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

K úrazu došlo dňa 18. 11. 2008 asi o 6.30 hod. v areáli bývalých Považských strojární v Považskej Bystrici, keď žalovaný v 1. rade do nej zozadu narazil na svojom aute a spôsobil jej ublíženie na zdraví, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a práceneschopnosť v trvaní troch mesiacov, s obmedzením v bežnom spôsobe života spočívajúcom v bolestivosti zranenia a v obmedzení pohyblivosti v dôsledku dvojitého videnia. Žalovaný v 1. rade bol rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici 2T 143/2009-152, odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody. Žalobkyňa bola od 14. 10. 2009 uznaná invalidnou, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55 % a od 01. 01. 2010 poberá invalidný dôchodok 295,40 €. Dňa 03. 04. 2010 vypracoval T. U. V. znalecký posudok č. 33/2010 o sťažení spoločenského uplatnenia, v ktorom obodoval postkomočný syndróm na 210 bodov a vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov, alebo nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií na 820 bodov. Vozidlo žalovaného v 1. rade bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade, preto žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu navrhla žalovanému v 2. rade dohodu o vyrovnaní, v ktorej žiadala zvýšiť sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % na 1545 bodov. Dôvodom bola skutočnosť, že žalobkyňa je čiastočne invalidná, nemôže vykonávať žiadne práce, nikde nepracuje,

nemôže vykonávať ani domáce práce, nemôže sa zúčastňovať spoločenského života, rekreačných podujatí a dovolení. Pred úrazom pracovala ako vedúca financovania spoločnosti L. U. - I. T., H..U.. L. X. a okrem toho vykonávala práce pre ďalšie tri spoločnosti, ktoré vlastnili tí istí majitelia, ako spoločnosť v ktorej pracovala. Mala zodpovednú prácu a zarábala od 30.000,- Sk viac. Žalobkyňa je 30 rokov vydatá, má dve dospelé deti a s manželom bývali v 3-izbovom byte. Po úraze bola dlho práceneschopná a stále trpí zábudlivosťou, má strach vyjsť na ulicu, bojí sa prejsť cez cestu a z toho dôvodu sa s manželom rozhodli, že sa presťahujú na vidiek. Rodina jej manžela pochádza z D. a tak si v D. kúpili starší rodinný dom, do ktorého sa presťahovali, ale jej zdravotný stav sa nelepší. Uviedla, že si uvedomuje, že jej reakcie a správanie nie sú primerané, ale napriek tomu sa nevie prinútiť, aby sa správala inak. Pred úrazom trávievala voľný čas tak, že chodievala na rekreačnú chalupu do L., navštevovala svokru v D. a tejto pomáhala preto, lebo svokra bývala sama a bola stará. Žalobkyňa vykonávala všetky domáce práce. V súčasnosti nie je schopná vykonávať práce v domácnosti, nemôže variť a jej prácu musí suplovať jej manžel.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že si riadne platí zákonné poistenie a preto si myslí, že pokiaľ má žalobkyni niečo zaplatiť, má to za neho zaplatiť poisťovňa.

Zástupkyňa žalovaného v 2. rade žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobkyni bola vyplatená náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorú vypočítal znalec a poukázala na to, že mimoriadne zvýšenie je možné len v prípade, keď dôjde k 100 % poklesu pracovnej neschopnosti a jedná sa o najťažšie poškodenie zdravia. U žalobkyne došlo len k čiastočnému poklesu pracovnej neschopnosti a preto sa žalovaný v 2. rade domnieva, že k mimoriadnemu zvýšeniu súd pristúpiť nemôže.

Poukazovala na skutočnosť, že psychické problémy boli u žalobkyne diagnostikované už skôr a to v súvislosti s úrazom v roku 1991.

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č.k. 6C/82/2011-67 zo dňa 03.10.2011 žalobu zamietol, žalovaným náhradu trov konania nepriznal a žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 318,72 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že u žalobkyne sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý by predstavoval také poškodenie zdravia, že by zvýšenie nad hornú hranicu danú zákonom bolo dôvodné.

V dôsledku odvolania žalobkyne Krajský súd v Trenčíne uznesením, č.k. 17Co/370/2011-102 zo dňa 05.09.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa odvolacieho súdu vychádzal súd prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia veci a nevykonal potrebné dôkazy. Pre správne rozhodnutie o uplatnenom nároku je potrebné zamerať sa na existenciu prvého zákonného dôvodu pre zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne bola žalobkyňa uznaná invalidnou, ktorá okolnosť odôvodňuje zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalovaný v 2. rade však tvrdil, že invalidita môže súvisieť aj s úrazom žalobkyne z rokov 1991, resp. 1993. Preto je potrebné na základe znaleckého dokazovania zistiť, či invalidita žalobkyne je v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 18.11.2008, prípadne či sa na nej podieľali aj iné ochorenia, a to najmä predchádzajúci úraz a v akej miere.

Súd podľa pokynov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria T. U. V., ktorému uložil, aby posudok č. 33/2010 o sťažení spoločenského uplatnenia doplnil v tom smere, že sa vyjadrí, či invalidita žalobkyne je v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 18.11.2008, či sa na invalidite žalobkyne nepodieľali aj iné predchádzajúce ochorenia, a ak áno, v akej percentuálnej miere.

Znalec T. U. V. sa oboznámil so súdnym spisom, zdravotnou dokumentáciou žalobkyne, lekárskymi správami Sociálnej poisťovne o posúdení invalidity žalobkyne a žalobkyňu vyšetril aj osobne. Dňa 20.12.2012 vypracoval znalec doplnok č. 126/2012 k pôvodnému posudku č. 33/2010. V doplnku posudku uviedol, že zdravotné postihnutia, pre ktoré bola žalobkyni priznaná invalidita sú organický

psychosyndróm, s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 65 % a fobická úzkostná porucha s mierou poklesu vykonávať zárobkovú činnosť o 10 %. Tieto zdravotné postihnutia boli u žalobkyne diagnostikované až po úraze v novembri 2008, a to na základe psychiatrických vyšetrení a psychodiagnostických vyšetrení psychiatrom. Psychické ťažkosti, pre ktoré bola žalobkyňa po úraze v roku 1991 psychiatricky liečená postupne odozneli, a psychický stav žalobkyne je možné od roku 1994 do doby úrazu v roku 2008 hodnotiť ako upravený, nevyžadujúci si psychiatrické kontroly a liečbu. Znalec napokon uzavrel, že organický psychosyndróm a fobická úzkostná porucha sú v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 18.11.2008, a na celkovom 75 % poklese schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, sa nepodieľali žiadne iné predchádzajúce ochorenia žalobkyne.

Na pojednávaní znalec zotrval na záveroch posudku.

Právny zástupca žalobkyne nemal námietky voči doplnku znaleckého posudku.

Súd doručil znalecký posudok č. 126/2012 žalovaným v 1. a 2. rade, no ani jeden z nich sa k nemu písomne nevyjadril.

Žalovaný v 2. rade požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že jeho zamestnankyňa, ktorá ho zastupovala je práceneschopná. Súd túto skutočnosť nepovažoval za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, pretože žalovaný v 2. rade je poisťovateľom s veľkým počtom pobočiek po celom území Slovenskej republiky a nepochybne zamestnáva viacerých zamestnancov s potrebnou kvalifikáciou, ktorí by ho mohli zastúpiť na pojednávaní. Žalovanému v 2 rade bolo predvolanie na pojednávanie doručené 6 dní pred pojednávaním, čo je dostatočná doba na poverenie zamestnanca na zastupovanie a prípravu na pojednávanie.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne - Ústredia zo dňa 09.02.2010 a lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 27.01.2010 je zrejmé, že žalobkyňa bola uznaná invalidnou podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a s účinnosťou od 01.01.2010 jej bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 295,40 € s tým, že miera poklesu schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 55 %.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne - Ústredia zo dňa 22.06.2012, bol žalobkyňi zvýšený invalidný dôchodok na 541,70 € od 07.05.2012, pretože na základe lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 31.05.2012, má žalobkyňa pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Zo spisu Okresného súdu v Považskej Bystrici 2T 143/2009 bolo zistené, že dňa 18. 11. 2008 asi o 6.30 hod., riadil žalovaný v 1. rade v areáli bývalých Považských strojární v Považskej Bystrici svoje osobné motorové vozidlo Volkswagen Golf, e.č. L. XXX X., po účelovej komunikácii smerom k hlavnej vrátnici, kde v úseku cesty pri budove leteckých motorov, v dôsledku nedostatočne očisteného predného skla od námrazy, stredom prednej časti vozidla pri rýchlosti jazdy 40,5 km v hodine, narazil zozadu do žalobkyne, ktorá utrpela otras mozgu s následným dvojitém videním a bolesťou hlavy, nalomenie záhlavovej kosti vpravo a vnútrobrušné krvácanie s následnou laparotomiou, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť od 18. 11. 2008 v trvaní troch mesiacov, s obmedzením v bežnom spôsobe života spočívajúcom v bolestivosti zranenia a v obmedzení pohyblivosti v dôsledku dvojitého videnia. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 09. 07. 2009, č.k. 2T 143/2009-152, bol žalovaný v 1. rade uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest jeden rok odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov a bol mu uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na jeden rok. Zároveň bol zaviazaný zaplatiť žalobkyňi náhradu škody pozostávajúcu z ušlej mzdy, z výdavkov na lieky a z bolestného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 09. 07. 2009.

Na požiadanie žalobkyne vypracoval znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria T.. U. V. znalecký posudok č. 33/2010, v ktorom obodoval sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s

úrazom, ktorý utrpela žalobkyňa 18. 11. 2008. Postkomočný syndróm obodoval 210-timi bodmi a vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov, alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií - fobickú úzkostnú poruchu 820-timi bodmi.

Na pojednávaní T. U. V. ako znalec vysvetlil a zdôvodnil počet bodov, ktorými v posudku ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia.

Uvedené sťaženie spoločenského uplatnenia bolo v sume 14.893,80 € /hodnota 1 bodu 14,46 € x 1030 bodov/ žalobkyni vyplatené žalovaným v 2. rade, pretože v čase úrazu mal žalovaný v 1. rade uzavretú so žalovaným v 2. rade poisťovňu č. 6548624358, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného v 1. rade, na základe zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Dňa 19. 05. 2010 zaslal právny zástupca žalobkyne žalovanému v 2. rade návrh na uzavretie dohody o vyrovnaní podľa § 6 Zákona č. 437/2004 Z.z., v ktorom žiadal zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 %, t.j. sumu 7.446,90 € a náklady s vypracovaním znaleckého posudku 318,72 €.

Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 29. 09. 2010 žalobkyni odpovedal, že nesúhlasil so zvýšením v uvedenej výške.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a to aj na zvyšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ, alebo Slovenská kancelária poisťovateľov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 437/2004 Z.z. poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b),

alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Z dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa utrpela dňa 18.11.2008 škodu na zdraví, v dôsledku prevádzky motorového vozidla žalovaného v 1. rade, ktoré bolo v čase úrazu povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade. Škoda na zdraví zahŕňajúca sťaženie spoločenského uplatnenia a aj jeho zvýšenie spadá do poisťného krytia podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia za 1030 bodov podľa znaleckého posudku, bola žalobkyňi už zo strany žalovaného v 2. rade vyplatená, spornou otázkou ostalo zvýšenie náhrady o 50 %.

Po doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu súd uzavrel, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého invalidita poškodeného odôvodňuje v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zo znaleckého posudku č. 126/2012 znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatrie T.. U. V. mal súd za preukázané, že invalidita žalobkyne je v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 18.11.2008, na invalidite žalobkyne sa nepodielali žiadne iné ochorenia, čím boli vyvrátené tvrdenia žalovaného v 2. rade, že na vznik invalidity pôsobili aj iné skoršie ochorenia žalobkyne.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného v 2. rade, že mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia je možné len v prípade, keď dôjde k 100 % poklesu pracovnej schopnosti. Takéto pravidlo nevyplyva zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, je jedným z viacerých kritérií použiteľných pri určovaní percenta zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Samotné zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je na rozhodnutí súdu, ktorý zohľadní komplexne všetky preukázateľne nepriaznivé trvalé dôsledky úrazu na životné úkony poškodeného, uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb. Žalobkyňa bola v dôsledku úrazu uznaná za invalidnú, miera poklesu schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť, podľa pôvodnej lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne zo dňa 27.01.2010 predstavovala 55 %, no podľa posudku znalca T.. U. V. zo dňa 20.12.2012 sa zvýšila na 75 %. Nehoda zasiahla žalobkyňu v produktívnom veku a poškodenie zdravia malo mimoriadne nepriaznivý vplyv na pracovnú činnosť žalobkyne. Pred úrazom viedla intenzívny pracovný život, keď pracovala ako vedúca financovania akciovej obchodnej spoločnosti a okrem toho vykonávala práce pre ďalšie tri obchodné spoločnosti, a jej mesačný zárobok predstavoval od 30.000,- Sk viac, pričom po úraze bola dlho práceneschopná, momentálne poberá invalidný dôchodok, trpí zúbožnosťou, má zhoršenú pamäť, nedokáže sa naučiť nové veci, zlé spáva. Nie je schopná sa pracovne adaptovať v pôvodnom zamestnaní a to ani na skrátený pracovný úväzok. Nedokázala sa sama dopraviť ani do práce. V dôsledku fobickej úzkostnej poruchy má žalobkyňa strach vyjsť na ulicu, bojí sa prejsť cez cestu bez doprovodu, má panickú hrôzu, že ju opätovne zrazí auto. Z toho dôvodu sa s manželom rozhodli, že sa presťahujú na pokojnejší vidiek, kde si kúpili starší rodinný dom, no jej zdravotný stav sa nelepší, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že od roku 2010 postupne klesala schopnosť žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť. Pred úrazom trávievala voľný čas tak, že chodievala na rekreačnú chalupu do L., navštevovala svokra v D. a tejto pomáhala preto, lebo svokra bývala sama a bola stará. V súčasnosti sa žalobkyňa nemôže zúčastňovať spoločenského života ani rekreačných podujatí, pretože nie je schopná cestovať. Pred úrazom žalobkyňa vykonávala všetky domáce práce, varila, a tieto činnosti v domácnosti teraz nie je schopná vykonávať, musí ju suplovať jej manžel.

Vyhodnotením uvedených skutočností súd uzavrel, že nepriaznivé následky úrazu pre ďalší život žalobkyne sú mimoriadne závažné a odôvodňujú maximálne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, t.j. o 515 bodov, čo pri hodnote jedného bodu 14,46 € v zmysle § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. predstavuje sumu 7.446,90 €.

Keďže žalovaný v 1. rade mal so žalovaným v 2. rade uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je žalovaný v 2. rade povinný za žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni spôsobenú škodu, v podobe zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol žalobkyni ako poškodenej priamy nárok na náhradu škody proti žalovanému v 2. rade ako poisťovateľovi. Žalobkyňa splnila i podmienku určenú v ustanovení § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z., podľa ktorého sa obrátila na žalovaného v 2. rade s návrhom na uzavretie dohody o vyrovnaní, ktorú žalovaný v 2. rade s ňou neuzavrel do 3 mesiacov, a preto bola nútená uplatniť svoje práva cestou súdu.

Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného v 2. rade, aby žalobkyni zaplatil zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 7.446,90 € a žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie, keďže žalovaný v 1. rade riadne platil poistné, čo nikto v konaní nespochybňoval, a nemožno mu ukladať povinnosť na plnenie, ktoré má žalobkyni poskytnúť podľa zákona priamo žalovaný v 2. rade.

Zároveň súd zaviazal žalovaného v 2. rade, aby zaplatil žalobkyni náklady vo výške 318,72 €, spojené s vypracovaním znaleckého posudku č. 33/2010 o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktoré predstavujú náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže ich žalobkyňa musela vynaložiť za účelom uplatnenia práva na náhradu škody na zdraví.

Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanému v 2. rade úspešná. Preto súd zaviazal žalovaného v 2. rade, aby žalobkyni zaplatil náhradu trov konania 1.780,79 € titulom trov právneho zastúpenia. Právny zástupca žalobkyne vykonal celkovo 8 úkonov právnej služby, a to vypracovanie návrhu na dohodu o vyrovnaní z 19.05.2010, prevzatie a príprava zastúpenia 18.11.2010, spísanie a podanie žaloby na súd 05.05.2011, odvolanie z 13.11.2011, účasť na pojednávaníach 23.06.2011, 03.10.2011, 21.01.2013, 31.01.2013, za ktoré vzhľadom na hodnotu sporu podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, patrí základná sadzba tarifnej odmeny vo výške 237,34 € x 7 úkonov, 1/4-ina tarify 59,34 € za účasť na pojednávaní dňa 21.01.2013, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci. Podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. priznal súd i uplatnený režijný paušál 7,41 € x 6 úkonov z roku 2011, 7,81 € x 2 úkony z roku 2013.

Žalovaného v 2. rade súd zaviazal zaplatiť trovy konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do rúk právneho zástupcu žalobkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Úspešný žalovaný v 1. rade náhradu trov konania nežiadal, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.